

ΑΜΕΑ που διέπρεψαν

ΑΜΕΑ είναι τα άτομα με οποιαδήποτε αναπηρία την οποία απέκτησαν είτε εκ γενετής είτε κατά τη διάρκεια της ζωής τους από κάποιο ατύχημα. Το να έχεις μια αναπηρία δεν σε καθιστά ανίκανο ή άχρηστο για αυτό που ο ίδιος έχεις επιλέξει να κάνει στη ζωή σου. Υπάρχουν πολλά άτομα παγκοσμίως αναγνωρισμένα που παρόλο που είχαν κάποιο είδος αναπηρίας διέπρεψαν.

Ο γνωστός σε όλους **Andrea Bocelli** γεννήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου το 1958 και ήταν Ιταλός τενόρος τραγουδιστής και παραγωγός. Ο Bocelli ήταν εκ γενετής τυφλός, διαγνώστηκε στην ηλικία των 12 με συγγενές γλαύκωμα μετά από ένα ποδοσφαιρικό ατύχημα που είχε. Παρ' όλα αυτά, ποτέ δεν σταμάτησε να κυνηγάει τα όνειρά του και να ακούει κλασική μουσική. Το 1999 ήταν υποψήφιος για βραβείο Γκράμμι στην κατηγορία του Καλύτερου Νέου Καλλιτέχνη και μπήκε στο βιβλίο των ρεκόρ Γκίνες, όταν κυκλοφόρησε το κλασικό άλμπουμ Sacred Aqias. Πολλοί καλλιτέχνες έχουν μιλήσει για τη μαγική φωνή του Andrea Bocelli, όπως η Σελίν Ντιόν που χαρακτηριστικά είπε "αν ο Θεός ήταν καλλιτέχνης, η φωνή του θα έπρεπε να ακούγεται, όπως του Αντρέα Μποτσέλι".

Ο **Αντώνιος Τσαπατάκης** γεννήθηκε στις 13 Ιανουαρίου στα Χανιά και είναι παραολυμπιονίκης στην κολύμβηση. Τον Δεκέμβριο του 2006 είχε ένα ατύχημα με την μοτοσικλέτα του λόγω υπερβολικής ταχύτητας, με αποτέλεσμα την παράλυση των κάτω άκρων. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε να στραφεί στο κολύμπι και να κατακτήσει πάνω από 20 χρυσά, ασημένια και χάλκινα μετάλλια. Ο Τσαπατάκης έχει πάρει πολλά βραβεία και κατέχει δύο εθνικά ρεκόρ, σε ευρωπαϊκούς και παγκόσμιους αγώνες.

Ο **Τριαντάφυλλος Ηλιάδης** γεννήθηκε στον Πετεινό της Ξάνθης με σοβαρή αναπηρία στα χέρια και στα πόδια. Από μικρός άρχισε να ζωγραφίζει με το στόμα και είναι μέλος της «Διεθνούς Ένωσης Καλλιτεχνών που ζωγραφίζουν με το Στόμα και το Πόδι». από το 1970. Έχει κάνει πολλές ατομικές εκθέσεις, έχει εμφανιστεί επανειλημμένα στην τηλεόραση και έχει βραβευτεί από την Ακαδημία Αθηνών.

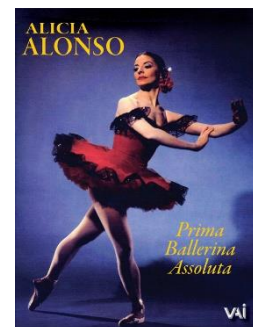
Ο **Γιάννης Τσεκλένης** (1937-2020) θεωρήθηκε από πολλούς ως ο πιο κορυφαίος σχεδιαστής του 20ού αιώνα, γιατί ο ίδιος εισήγαγε την ελληνική μόδα στον σύγχρονο διεθνή κόσμο. Το 1977 ήταν μια τραγική χρονιά για τον ίδιο, διότι διαγνώστηκε ότι έπασχε από επιθετική μορφή μελανώματος. Δυστυχώς οι γιατροί αναγκάστηκαν να ακρωτηριάσουν το αριστερό του χέρι. Όμως μετά από αυτό το γεγονός συνέχισε τη ζωή του κανονικά. Σχέδιά του πωλήθηκαν παγκοσμίως από κορυφαία καταστήματα σε 30 χώρες. Τέλος, έχει σχεδιάσει τις στολές για την Ολυμπιακή Αεροπορία και τα αστικά λεωφορεία (ΕΘΕΛ).

Ο **Στήβεν Γουίλιαμ Χόκινγκ** γενήθηκε στις 8 Ιανουαρίου το 1942 και ήταν Βρετανός φυσικός, κοσμολόγος και συγγραφέας. Ο Χόκινγκ ήταν ο πρώτος που εξέθεσε μια κοσμολογία που εξηγήθηκε από μια ένωση της γενικής θεωρίας της σχετικότητας και της κβαντικής μηχανικής. Ο ίδιος είχε καθολική αναπηρία και ήταν καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι. Όμως διέψευσε τους γιατρούς που του έδιναν δύο χρόνια προσδόκιμο επιβίωσης και κατόρθωσε να αναγνωρισθεί ως ένας από τους σημαντικότερους αστροφυσικούς του κόσμου.

Κατερίνα Αγγελάκη – Ρουκ (1939-2020) Ήταν Ελληνίδα ποιήτρια. Ήταν πνευματική κόρη του Καζαντζάκη. Αντιμετώπιζε κινητικά και μυοσκελετικά προβλήματα λόγω μικροβίου κατά τη διάρκεια της γέννας. Το έργο της έχει μεταφραστεί σε περισσότερες των δέκα γλωσσών. Το 1962 τιμήθηκε με το Α΄ βραβείο Ποίησης της πόλης της Γενεύης, το 2000 με το βραβείο Κώστα και Ελένης Ουράνη (Ακαδημία Αθηνών) και το 2014 με το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων. (<https://el.wikipedia.org>)

Αλίσια Αλόνσο (1920-2019) Ήταν Κουβανέζα χορεύτρια και χορογράφος. Θεωρείται θρύλος του μπαλέτου. Η Αλίσια Αλόνσο έχασε την όρασή της σε ηλικία 20 ετών λόγω αποκόλλησης αμφιβληστροειδούς. «εγώ χορεύω μέσα στο κεφάλι μου» συνήθιζε να λέει. Την τελευταία παράστασή της την έδωσε σε ηλικία 74 ετών. (<https://el.wikipedia.org>)

Κατερίνα Πελενδρίτου. Η Κύπρια τρις παραολυμπιονίκης στην κολύμβηση έχασε την όρασή της σε ηλικία εννέα ετών. Έχει καταρρίψει 19 φορές το παγκόσμιο ρεκόρ στα 100, 200 και 500 μέτρα πρόσθιο στις κατηγορίες SB11, SB12 της IPC. Σε πρόσφατη συνέντευξή της σχολιάζει τη δύσκολη καθημερινότητα της όταν οι θέσεις στο πάρκινγκ αναπήρων είναι καλυμμένες από άτομα χωρίς αναπηρία: αν συνέβαινε η αναπηρία στους ίδιους

ή στο παιδί τους, θα ήθελαν αυτή την αντιμετώπιση; Ως τρόπους αντιμετώπισης προτείνει τις αυστηρότερες ποινές και την κοινωνική ευαισθητοποίηση των πολιτών από μικρή ηλικία. Το μήνυμα που μεταδίδει είναι ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο και γι'αυτό πρέπει να εκτιμούμε το καθετί που έχουμε, να ζούμε τη ζωή γιατί είναι μια και δεν υπάρχουν άλλες ευκαιρίες. (<https://www.iefimerida.gr>)

Όπως διαπιστώνουμε όλα αυτά τα άτομα με αναπηρία κατόρθωσαν και να κάνουν αυτό που επιδίωκαν να γίνουν από μικροί χωρίς να τους εμποδίζει η αναπηρία τους τόσο στην προσωπική όσο και στην επαγγελματική τους ζωή.